

NADA MIAMI

01– 04 грудня, 2021

New Art Dealers Alliance (NADA), некомерційна організація, що займається культивуванням, підтримкою та просуванням нових голосів в сучасному мистецтві. Щорічний флагманський художній ярмарок відбудеться 1-4 грудня 2021 року. Щоб переглянути ярмарок онлайн, перейдіть за посиланням newartdealers.org.

Voloshyn Gallery представить на NADA Miami роботи українських митців Лесі Хоменко, Марії Сулименко та Олексія Сая.

Леся Хоменко представить дві роботи на біфлексі із серії «Леся Хоменко та її школа» та «Кілька історій та об'єктів». Експериментуючи з біфлексом та живописом, Леся Хоменко продовжує свою програмну роботу над деконструкцією фігуративного зображення й аналізом всіх елементів картини. Деконструкція у практиці Лесі Хоменко передбачає не лише роботу із візуальними образами, але й з усіма складовими картини – її матеріальними носіями. Так у своїх серіях завдяки використанню синтетичного полотна, біфлексу та синтетичних акрилових фарб авторка досягає нової максимальної еластичності полотна. Це дозволяє художниці перетворити одне з найнеулюбленіших своїх занять натягування полотна на підрамник – на головну смислотворчу частину роботи, адже саме натяжка полотна стає інструментом деформації зображених на картинах постатей. Для роботи над серією «Леся Хоменко та її школа», авторка використовує для своїх картин

фотографії, що було надіслано студентами у відповідь на її прохання, без безпосереднього залучення їх до співпраці. У процесі роботи Хоменко досліджує власну ідентичність та, відповідно, ідентичність молодих художників. У проєкті «Кілька історій та об'єктів» художниця використовує підрамники, об'єкти, полотно, біфлекс та сітку – матеріали, що дозволяють їй буквально розділити «тло» та дійових осіб на картинах, а також створити іронічне висловлювання щодо класичної техніки живописного лєсування.

Ще одна робота Лесі Хоменко належить до більш ранньої серії робіт – «Сородна праця». Термін «сородна праця» належить філософу-ідеалісту Григорію Сковороді. Останній вважав, що кожна людина має схильність до певного виду праці, і що щастя полягає в тій справі, до якої людина має природні нахили. Леся актуалізує сьогодні це поняття і намагається вивести його в поле критичного дискурсу, протиставити його усе ще актуальному сьогодні поняттю «відчуженої праці» за Марксом. Фігури робітників вписані у формат полотен таким чином, що картина наче «затісна» для них. Ноги стоять на краю картини, голова втискається в кут. Іноді, голова не влазить взагалі. Такий формальний метод для художниці є метафорою соціальних та економічних умов, в яких сьогодні мусять працювати робітники. Тлом для фігур художниці служить підкладка ніжних кольорів. Такі «євроремонтні» кольори для Лесі є символом ілюзії щастя та добробуту. В поєднанні із «затиснутими» робітниками ці відтінки додають драматизму зображенню.

Леся Хоменко народилась у 1980 році у Києві, де живе і працює зараз. Закінчила Національну академію образотворчого мистецтва та архітектури у 2004 році. У 2005-2006 рр. брала участь у резиденції Центру сучасного мистецтва при НаУКМА; у 2008 році - у резиденції LIA (Leipzig International Art program) у Лейпцизі, Німеччина; у 2021 році - у резиденції Salzburg International Summer Academy of Fine Arts у Зальцбурзі, Австрія; 3 2004

VOLOSHYN GALLERY

року співзасновниця та учасниця групи Р.Е.П., а з 2008 року - кураторського об'єднання ХУДРАДА. Її роботи були експоновані на багатьох персональних та групових виставках, серед яких - головний проєкт Kyiv Biennale Arsenale 2012 року, а також виставки у Національному художньому музеї України, у нью-йоркській White Box gallery, віденській MUMOK та Zaheta gallery у Варшаві. Леся Хоменко - номінантка премії PinchukArtCentre Prize у 2009, 2011 та 2013 рр. і Future generation art prize у складі групи Р.Е.П. у 2012 році, заснованих Віктором Пінчуком, а також володарка премії Каземира Малевича у 2012 та 2016 роках.

Олексій Сай представляє роботу з серії Excel-art. Це унікальна практика створення зображень за допомогою Excel, винайдена Олексієм Саєм. З програмою Excel у якості ресурсу візуальної мови Сай працює з 2004 року. В абстрактній мові чисел, графіків та діаграм автор вбачає єдиний можливий спосіб говорити про реальність клерків та офісних працівників, прошарку, з яким нині асоціюється т.з. середньостатистичний робітник. Ця рутинна офісна реальність, зазвичай, оминається увагою митців, оскільки видається банальною та незначущою. Якщо ж до неї і звертаються автори, то відбувається це, як правило, опосередковано: через карикатуру й інші не позбавлені критичної інтенції жести та стратегії. На противагу такому поглядюві, Сай створює підкреслено нейтральну, об'єктивну, репрезентацію життя офісних працівників у всіх його проявах. Проте, протягом останніх кількох років Сай переосмислює роль «офісного» способу життя як певної соціальної норми і говорить про клерків як про вже напіввимерлий вид, що скоро зійде з історичної сцени.

Олексій Сай народився у 1975 році у Києві, де живе та працює і нині. Закінчив Київський художньо-промисловий технікум за спеціальністю графічний дизайн у 1993 році та Національну академію образотворчого мистецтва та архітектури - у 2001 році (відділ станкової графіки). Номінант премії PinchukArtCentre 2009 року. Автор веде активну виставкову діяльність. Олексій Сай брав участь у багатьох групових та персональних проєктах в Україні та закордоном. Так роботи художника експонувались у Black Square Gallery (Маямі, США), Saatchi Gallery (Лондон, Велика Британія), Bunsen Goertz Gallery (Нюрнберг, Німеччина), Музеї сучасного мистецтва PERMM (Перм, Росія) тощо.

Марія Сулименко представляє роботи із проєкту «Скляний світ людей і речей...». Художниця розповідає, що під час роботи над серією робіт, не ставила певних цілей, не вигадувала концепції, її роботи не тільки про те, що вона бачить, а й про те як вона бачить. Перш за все в них прагнення передати глядачеві атмосферу. «Я завжди любила ці «офісні» приміщення, де все так дивно, загадково, порожньо, де мають місце свої ритуали, ієрархії. Що там відбувається? Що там роблять? Можливо байдикують, а можливо будують плани захоплення всесвіту. До своїх персонажів я ставлюся дуже тремтливо, це не конкретні люди, скоріше вони безособові, але мені приємно думати що в них є своє життя поза картиною», - говорить Марія Сулименко. Герої малюнків Марії поза якоюсь конкретною епохою, і розміщені у досить умовно, іноді наївно позначеному середовищі, образи якого відсилають скоріше до підсвідомого ніж до явного. В цій атмосфері абсурдності того, що відбувається є щось навіть вельми екзистенційне. Мимоволі запитуєш себе: герої з картин Сулименко – пересічні люди, що плывуть за течією, або нонконформісти, які свідомо обирають самотність?

Марія Сулименко народилась у 1981 році в Києві, Україна, у родині художників. Закінчила художню школу імені Т. Г. Шевченка. Здобувати вищу освіту подалася до Німеччини.

Voloshyn Gallery

13 Tereshchenkivska St. (at the courtyard side) Kyiv, Ukraine, 01004

+38 067 467 00 07, +38 044 234 14 27

info@voloshyngallery.art

www.voloshyngallery.art

VOLOSHYN GALLERY

Вступила до Державної академії образотворчих мистецтв у Штутгарті (Akademie der Bildenden Künste in Stuttgart), де займалася скульптурою та живописом. По закінченні вступила до вищої школи образотворчого мистецтва у місті Оффенбах (Hochschule für Gestaltung in Offenbach am Main), де вивчала графічний дизайн. Викладачами були відомі АТАК (Georg Barber) та Eike König. У Німеччині їй сформувався художній стиль Марії, вона створює чималі картини на папері та полотні. Зараз живе та працює у Фридинген-ан-дер-Донау та Берліні.

Максим і Юлія Волошини відкрили **Voloshyn Gallery** у жовтні 2016 року. У 2015 році подружжя Волошиних увійшло до списку Forbes 30 Under 30. Галерея спеціалізується на contemporary art і демонструє широкий спектр різних медіа сучасного мистецтва, проводить персональні та групові виставки. Voloshyn Gallery представляє різноманітну виставкову програму, а також співпрацює з установами, незалежними кураторами. Одним з основних пріоритетів Voloshyn Gallery є участь у передових ярмарках сучасного мистецтва. Серед міжнародних ярмарків, у яких галерея брала участь протягом останніх двох років: The Armory Show, Vienna Contemporary, Dallas Art Fair, Pulse Art Fair, Nada Miami, Untitled ART та Expo Chicago. Сольна презентація Жанни Кадирової від Voloshyn Gallery отримала нагороду Pulse Prize (2018), також проєкт відзначили куратори Perez Art Museum Miami.

Voloshyn Gallery є членом New Art Dealers Alliance (NADA) з 2020 року.